

Shelach L'cha - Torah Portion B
Numbers 13:21-33

וַיַּעֲלוּ וַיִּתְּרוּ אֶת־הָאָרֶץ מִמִּדְבַּר־צֹן עַד־רֹחַב לְבַא ²¹First Aliyah
חֲמַת׃ ²² וַיַּעֲלוּ בְּנֵגֶב וַיָּבֹאוּ עַד־חֲבֵרוֹן וְשָׁם אַחִימֶן שֹׁשֵׁי
וְתַלְמִי יְלִידֵי הָעֲנָק וְחֲבֵרוֹן שִׁבְעַ שָׁנִים נִבְנְתָה לִפְנֵי צֹן
מִצְרַיִם׃ ²³ וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל אֲשֶׁפֶל וַיִּכְרְתוּ מִשָּׁם זְמוּרָה
וְאֲשֶׁפֶל עֲנָבִים אֶחָד וַיִּשְׁאַהּוּ בַּמוֹט בְּשָׁנִים וּמִן־הָרְמָנִים
וּמִן־הַתְּאֵנִים׃ ²⁴ לַמָּקוֹם הַהוּא קָרָא נַחַל אֲשֶׁפֶל עַל אֲדוֹת
הָאֲשֶׁפֶל אֲשֶׁר־כָּרְתוּ מִשָּׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

וַיָּשֻׁבוּ מִתּוֹר הָאָרֶץ מִקֶּץ אַרְבָּעִים יוֹם׃ ²⁶ וַיֵּלְכוּ
וַיָּבֹאוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
אֶל־מִדְבַּר פָּאֲרֹן קִדְשָׁה וַיִּשְׁיבוּ אֹתָם דָּבָר וְאֶת־כָּל־הַעֲזָה
וַיִּרְאוּ אֶת־פְּרֵי הָאָרֶץ׃ ²⁷ וַיִּסְפְּרוּ־לוֹ וַיֹּאמְרוּ בָּאֲנוּ
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר שָׁלַחַנּוּ וְגַם זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ הוּא
וְזֶה־פְרִיהָ׃

28Third Aliyah אָפֶס כִּי־עַז הָעַם הַיֹּשֵׁב בְּאֶרֶץ וְהָעָרִים בְּצִרּוֹת

גְּדֹלֶת מְאֹד וְגַם־יִלְדֵי הָעֵנֶק רָאִינוּ שָׁם: 29 עָמַלְק יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ

הַנֶּגֶב וְהַחֲתִי וְהַיְבוּסִי וְהָאֲמֹרִי יוֹשֵׁב בְּהָר וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב

עַל־הַיָּם וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן: 30 וַיַּהֲס כָּלֵב אֶת־הָעַם אֶל־מִשָּׁה

וַיֹּאמֶר עָלֶה נַעֲלֶה וַיִּרְשָׁנוּ אֹתָהּ כִּי־יָכוֹל נוֹכַל לָהּ:

31Fourth Aliyah וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נוֹכַל לַעֲלוֹת

אֶל־הָעַם כִּי־חֲזַק הוּא מִמֶּנּוּ: 32 וַיִּצְיֵאוּ דַבַּת הָאֶרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ

אֹתָהּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאֶרֶץ אֲשֶׁר עֲבַרְנוּ בָּהּ לְתוֹר

אֹתָהּ אֶרֶץ אֲכָלֶת יוֹשְׁבֶיהָ הִוא וְכָל־הָעַם אֲשֶׁר־רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ

אֲנָשִׁי מְדֹוֹת: 33 וְשָׁם רָאִינוּ אֶת־הַנְּפִילִים בְּנֵי עֲנָק

מִן־הַנְּפִילִים וַנְּהִי בְּעֵינֵינוּ כַּחַגְבִּים וַיְכֹן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם:

ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר צן עד רחוב לבא חמת
ויעלו בגב ויבא עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי
ילדי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען
מצרים ויבאו עד גזל אשרכל ויכרתו משם זמורה
ואשכול ענבים אחז וישאהו במוט בשנים ומן
הרמנים ומן התאנים למקום ההוא קרא גזל אשרכל
על אדות האשכול אשר כרתו משם בני ישראל
וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום וילכו ויבאו אל
משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר
פארן קדשה וישבו אתם דבר ואת כל העדה ויראום
את פרי הארץ ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ
אשר שלחנתנו וגם זאת חלב ודבש הוא וזה פריה
אפס כי עז העם הישב בארץ והערים בצרות גדלת
מאד וגם ילדי הענק ראינו שם עמלק יושב בארץ
הגב והחזתי והיבוסי והאמרי יושב בהר והכנעני

יושב על הים ועל יד הירדן ויהס כלב את העם אל
משה ויאמר עלה זעלה וירשנו אתה כי יכול זוכל לה
והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא זוכל לעלות אל
העם כי זזק הוא ממנו ויצאו דבת הארץ אשר תרו
אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה
לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר
ראינו בתוכה אנשי מדות ושם ראינו את הגפלים בני
ענק מן הגפלים וזהי בעינינו כזגבים וכך היינו
בעיניהם